

RETTEN PÅ FREDERIKSBERG RETSBOG

Den 13. januar 2020 kl. 08.00 holdt Retten på Frederiksberg offentligt retsmøde i retsbygningen.

Dommer Dan Bjerring behandlede sagen.

Sag BS-43373/2018-FRB

Copyright Management Services Ltd.
(advokat Jeppe Brogaard Clausen)

mod

A

Ingen var tilsagt eller mødt.

Retten har gennemgået sagen på ny.

Retten bemærkede i forlængelse af retsbogen af 24. september 2019, at sagen for nærværende behandles efter retsplejelovens kapitel 39 om småsager.

I sådanne sager har retten en udvidet vejledningspligt over for parterne.

Det fremgår således af forarbejderne til retsplejelovens kapitel 39 og retspraksis på området, at retten i sager som den foreliggende har pligt til at yde en intensiv vejledning og bistand til parterne, således at også parter, der ikke har juridiske kundskaber, og som ikke bistås af advokat, opnår den retsstilling, de efter lovgivningen har krav på (jf. herved bl.a. Retsplejerådets betænkning nr. 1436/2004 om reform af den civile retspleje III, s. 454 f, og Østre Landsrets dom gengivet i U 2012.1960).

Som led i denne vejledningsforpligtelse bemærker retten, at at denne sag, jf. retsbogen af 24. september 2019, for tiden er udsat, fordi der ved Østre Landsret – og nu også ved Vestre Landsret – verserer en række principielle sager, hvis udfald må antages at få afgørende betydning for, om sagsøger i denne sag, CMS, har et berettiget krav, der kan føre til dom over sagsøgte, A.

Der verserer endvidere en sag ved EU-Domstolen, sag C-597/19, der bl.a. rejser spørgsmål om, hvorvidt CMS (og MIRCOM), efter EU-retten overhovedet kan rejse krav om erstatning (vederlag) under de foreliggende omstændigheder, herunder hvis CMS (og MIRCOM) – som det er tilfældet i nærværende sag – ikke er indehaver af ophavsrettigheder til den pågældende film, og hvis CMS' (og MIRCOM's) økonomiske model for indtjening "er afhængig af piratvirksomhed i stedet for at bekæmpe den."

Denne problemstilling har nær sammenhæng med, om CMS overhovedet er rette sagsøger i denne sag, eller i øvrigt har myndighed til at råde over den.

Allerede fordi de ved landsretten og EU-Domstolen verserende sager ikke er afgjort, og fordi der for nærværende heller ikke i øvrigt er afsagt domme på højere niveau end byrets niveau i dette sagskompleks, skal retten bemærke, at det ikke korrekt, når CMS i replikken og med de fremlagte domme lader det fremstå som om, der er en (fastlagt) og ensartet retspraksis på området.

CMS har endvidere undladt at forholde sig til den omstændighed, at der allerede på tidspunktet for indleveringen af replikken var truffet flere byretsafgørelser, hvor CMS havde tabt, herunder i sager med omstændigheder, der på en række afgørende principielle punkter var sammenlignelig med nærværende sag.

Retten er imidlertid bekendt med, at der i andre sager, i samme sagskompleks som denne sag, er indgået **forlig** med sagsøgte personer, selv om de pågældende sager ligeledes var udsat foreløbigt på landsrettens afgørelser i de principielle sager.

Retten finder på denne baggrund anledning til at **vejlede** sagsøgte, A, om, at det står ham frit for at indgå et forlig i denne sag – men også om, at et sådant forlig, hvis det indebærer, at han påtager sig at betale et beløb, vil kunne medføre et unødigt økonomisk tab for ham af tilsvarende størrelse.

Det vil således bl.a. ikke være i A's interesse at indgå et forlig om betaling af et beløb, hvis de principielle sager ved landsretten og EU-Domstolen sidenhen måtte vise, at CMS ikke havde noget grundlag for at kræve erstatning eller vederlag af ham.

Retten skal i den forbindelse bl.a. henlede opmærksomheden på, at det er en nødvendig – men ikke tilstrækkelig – betingelse for, at CMS kan have et krav mod A, at CMS kan bevise, at A er ansvarlig for download af den i sagen omhandlede filmsekvens, "Big Booty Anal Cutie".

Hvis det f.eks. forholder sig således, at A (eller en person, hvis handlinger han måtte hæfte for) har downloadet den pågældende filmsekvens, vil CMS stadig ikke have noget grundlag for sit krav, medmindre det efter bevisførelsen i sagen også kan lægges til grund, at A (eller en person, hvis handlinger han måtte hæfte for) i forbindelse med download af filmsekvensen, handlede uagtsomt i forhold til en eventuel ophavsretskrænkelser.

Da nærværende sag drejer sig om en pornofilmsekvens, og da pornofilm, i fuld længde og navnlig i uddrag, i en lang årrække har været stillet – i hvert fald tilsyneladende – gratis og lovligt til rådighed for almenheden på forskellige internetsider, er det imidlertid ikke uden videre givet, at A (eller en person, hvis handlinger han måtte hæfte for) har handlet uagtsomt ved et eventuelt download af pornofilmsekvensen, uanset om dette måtte være sket via et fildelingsnetværk.

Hvis CMS kan gøre et krav gældende opstår spørgsmålet om, hvorvidt en eventuel erstatning eller vederlag kan opgøres til så stort et beløb som 7.500 kr.

I den forbindelse kan det være af betydning, om det efter en eventuel bevisførelse i sagen kan lægges til grund, at A (eller en person, hvis handlinger han måtte hæfte for) vidste, eller burde vide, at et eventuelt download af filmsekvensen via en fildelingstjeneste også indebar, at sekvensen blev "delt" med en lang række andre brugere af samme tjeneste.

Det kan i den forbindelse også være af betydning om én eller flere af disse brugere ligeledes er stævnet med påstand om betaling af samme beløb for selvsamme "deling" af selvsamme sekvens.

Det vil endvidere være af betydning, hvor mange personer i alt der på det omhandlede tidspunkt måtte have opnået adgang til download af filmen i det pågældende netværk. Retten bemærker, at der for nærværende ikke er fremlagt nogen konkretiseret påstand om, eller dokumentation for, noget antal delinger af filmen i denne sag.

Retten bemærker i denne forbindelse endvidere, at der i en anden sag i komplekset blev indgået et forlig om betaling af 56 kr., og at CMS i den forbindelse gjorde gældende, at CMS med forliget havde opnået sine hensigter med at anlægge sagen, herunder at få et "rimeligt vederlag" for den påståede krænkelse (som sagsøgte i øvrigt ikke med forliget erkendte havde fundet sted).

Der henvises herom til rettens hjemmeside, hvor der kan læses mere herom (afgørelse af 9. juli 2019 i sag BS-25462/2018-FRB).

I forhold til de konkrete omstændigheder i denne sag skal retten endvidere bemærke følgende:

Det er ikke umiddelbart klart, hvad den aftale, som CMS hævder, at CMS har indgået med MIRCOM, og som CMS påberåber sig til støtte for at være berettiget til at anlægge nærværende sag, går ud på. Aftalen ses endvidere kun at være underskrevet af MIRCOM og er i øvrigt fremlagt i tilsyneladende ufuldstændig form. Ud over, at det herefter er uklart, hvad aftalen går ud på, og om den overhovedet er indgået, er det også uklart, om den i givet fald fortsat var gældende, da nærværende sag blev anlagt.

Retten skal endvidere bemærke, at det fremgår af stævningen, at den påståede ophavsretskrænkelse vedrører "filmen" "Big Booty Anal Cutie".

Det er således først ved processkrift 1 – efter at retten havde pålagt CMS at fremkomme med nærmere dokumentation – at CMS har oplyst retten og A (og det fortsat kun indirekte) om, at "Big Booty Anal Cutie" ikke er en film, men en sekvens, en scene eller et kapitel, der angiveligt indgår i filmen/dvd'en "Anal Cuties Vol. 5."

Retten skal yderligere bemærke, at henholdsvis CMS og MIRCOM ved Retten på Frederiksberg ikke opnåede dom for deres tilsvarende krav i de tilsvarende sager sag BS-31445/2018-FRB og sag BS-22137/2019-FRB.

Af præmisserne i dommen af 22. maj 2019 i sag BS-31445/2018-FRB fremgår bl.a.:

"Når retten ikke finder, at Copyright Management Services Ltd. har godtgjort sit krav, skyldes det, at der ikke har fundet nogen nærmere bevisførelse sted vedrørende de konkrete data fra Maverickeye UG og heller ikke generelt om, hvorledes sådanne data skal læses og den anvendelse og funktionsmåde – eksempelvis for så vidt angår BIT-torrent-klienter – disse data formentlig skal ses i sammenhæng med. Der er således ikke foretaget syn- og skøn, og der foreligger heller ingen sagkyndig erklæring i øvrigt om denne sags omstændigheder, og der er heller ikke ført noget vidne, heller ikke fra Maverickeye UG, der kunne belyse de mulige forståelser af de foreliggende oplysninger.

I mangel af egentlig bevisførelse herom er det således navnlig ikke godtgjort, at filmen "Pay the Ghost" overhovedet blev downloadet (fuldstændigt) via ip-adressen, som hævdet af Copyright Management Services Ltd., den 24. oktober 2015, kl. 18.09.

Retten bemærker herved, at der i de fremlagte logoplysninger for dette tidspunkt og denne fil er angivet tallet 53 i kolonnen "Bit Field", og i det omfang dette betyder, at filen alene blev downloadet 53 %, er der ingen oplysninger om, hvorvidt dette ufuldstændige download (eventuelt i kombination med andre downloads) overhovedet gav A mulighed for at se (noget af) filmen og for (delvis) videredeling af filen."

I sag BS-22137/2019-FRB, der blev afvist fra retten, var der tale om en "Bit Field" angivelse på 49.

Retten på Frederiksbergs dom af 22. maj 2019 er endelig.

Hvis det påståede download i nærværende sag drejer sig om nr. 17 i den tabel, der er fremlagt som sagens bilag 2, er der tale om en "Bit Field" angivelse på 2.

Retten pålægger på denne baggrund CMS senest **den 20. januar 2020** at meddele retten, om sagen hæves, eller – hvis kravet fastholdes – at fremkomme med sine bemærkninger til spørgsmålet om, hvorvidt der foreligger en gyldig aftale mellem CMS og MIRCOM, og hvad denne aftale i givet fald nærmere går ud på.

CMS skal herefter desuden – hvis kravet fastholdes – indlevere yderligere dokumentation inden for samme frist, **20. januar 2020**, for at der fandt download sted på den anførte ip-adresse på det anførte tidspunkt og for, at der, som hævdet af CMS, har fundet mere end 100 delinger sted, som kan relateres til ansvarspådragende forhold hos A. Der skal endvidere fremlægges dokumentation for, at Retten på Frederiksberg blev præsenteret for behøring dokumentation i denne henseende i forbindelse med afsigelsen af kendelsen den 6. juni 2017.

I lyset af, at A har dokumenteret, at han hverken på tidspunktet for den påståede krænkelse eller på noget andet tidspunkt har boet på den adresse, Bjørnsholmvej [...], 9670 Løgstør, hvor CMS hævder, at krænkelsen fandt sted, skal CMS endvidere inden for samme frist fremlægge de oplysninger om A, som CMS på baggrund af kendelsen af 6. juni 2017, har fået udleveret af TDC A/S.

CMS skal samtidig redegøre for, på hvilken baggrund CMS i øvrigt mener, at de fremlagte logoplysninger, der vedrører perioden 1. april 2016 – 30. oktober 2018, (alle) kan vedrøre A's forhold, selv om A har dokumenteret, at han den 5. juni 2018 flyttede fra adressen på Richard Mortensens Vej til sin nuværende adresse på Frederikssundsvej.

Parternes opmærksomhed henledes herefter endvidere på, at eventuelle forlig, der indgås i denne sag, uden at ovenstående forhold og eventuelle andre relevante forhold for en sådan aftaleindgåelse er klarlagt mellem parterne, efter omstændighederne vil kunne tilsidesættes efter én eller flere af bestemmelserne i aftalelovens kapitel III om ugyldige viljeserklæringer.

Retten skal – i overensstemmelse med forarbejderne til retsplejelovens kapitel 39 – understrege, at den ovenfor anførte vejledning **ikke** kan tages som et udtryk for, at sagsøgte vil få medhold, eller delvist medhold, i en eventuel senere dom i sagen.

Vejledningen omfatter således blot den usikkerhed, der kan knytte sig til bevisførelsen og de tvivlsomme retsspørgsmål i sagen, og det skal derfor fremhæves, at vejledningen ikke er givet alene af hensyn til sagsøgte, men også for at sagsøger kan få klarhed over de problemstillinger, som sagsøger – efter omstændighederne – vil skulle forholde sig til i forbindelse med en eventuel yderligere forberedelse samt hovedforhandling i sagen.

Retten bemærker afslutningsvist, at manglende efterkommelse af det ovenfor givne pålæg til CMS om at indlevere yderligere processkrift og dokumentation **senest den 20. januar 2020** kan medføre udeblivelsesvirkning, jf. retsplejelovens § 406, stk. 3, 2. pkt., jf. § 360, stk. 5, jf. stk. 1.